

KEMÉNY ISTVÁN

Autóspihenő, tábla

*„Utazó, jól nézd meg ezt a völgyet:
Itt kezdődött az a tömegkarambol,
Amit annyiszor láttál már máshol is,
Itt rohant egykor bele a ködben
Az első autóba a második,
A harmadiknak semmi esélye nem volt,
De a negyediket, ami le bírta fékezni,
Csak az ötödik lökte a többibe,
És a hatodik, ami öt perce tankolt,
Okozta a tüzet.*

*Életed a fogantatástól kezdve autók
Szívverésszerű egymásba robanása
A rossz látási viszonyok miatt.
Egy csodával határos tömegkarambol
Gyakorlatilag.”*

Részlet

*ez az a versem, amibe régen még belenevettek,
de nem találta meg a végét, folytatódott,
most egy Parkinson-kóros kerül bele éppen,
autóból látjuk, este van, szakad az eső, korai szakasz,
még bír egyedül járni, botorkál hősiesen,
fociztunk együtt, majdnem barát,
a villamosmegálló felé tart, hazavihetnénk,
de itt nem lehet megállni, bár valójában lehetne,
van is egy pillanat, amikor jobb lenne megállni,
kilökní az ajtót, kiáltani neki, de elmulasztjuk,
nem vesz észre, a tartása már most örök emlék,
egyenes hát, jól láthatóan nem adta még fel,
nem furdal semmi, ez volt az egyik jó megoldás, ez meg
még mindig az a versem, amibe régen belenevettek,
nem találja a végét, folytatódik*